

Agamemnon

Episode

- [1] [Φύλαξ]: **θεοὺς* μὲν* αἰτῶ*** **τῶνδ'*** **ἀπαλλαγὴν* πόνων**
Götter zwar bitteGötter der dieserGötter Befreiung Mühen
Der Die Das Der Die Das Der Die Das
- [2] **φρουρᾶς*** **ἐτείας*** **μῆκος*, ἣν*** **κοιμώμενος***
der WacheGötter jährigenGötter Länge, welche schlafendGötter
Der Die Das Der Die Das Der Die Das
- [3] **στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,**
- [4] **ἄστρων*** **κάτοιδα*** **νυκτέρων*** **ὁμήγυριν*,**
der SterneGötter weiß gut der nächtlichen Versammlung,
Der Die Das
- [5] **καὶ* τοὺς*** **φέροντας*** **χειῖμα* καὶ* θέρος*** **βροτοῖς***
und dieGötter BringendenGötter Winter und Sommer den Sterblichen
Der Die Das Der Die Das
- [6] **λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι**
glänzende Herrscher, hervor tretend dem ÄtherGötter
Der Die Das
- [7] **ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν.**
- [8] **καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,**
- [9] **αὐγὴν πυρὸς φέρουσιν ἐκ Τροίας φάτιν**
- [10] **ἀλώσιμόν τε βᾶξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ**
- [11] **γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.**
- [12] **εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω**
- [13] **εὐνήν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπούμενην**
- [14] **ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,**
- [15] **τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·**
- [16] **ὅταν δ' αἰδεῖν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,**
- [17] **ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,**
- [18] **κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων**
- [19] **οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.**
- [20] **νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων**
- [21] **εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.**
- [22] **ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον**
- [23] **φάος πιφάυσκων καὶ χορῶν κατάστασιν**
- [24] **πολλῶν ἐν Ἄργει, τῇσδε συμφορᾶς χάριν.**
- [25] **ἰοὺ ἰοὺ.**
- [26] **Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς**
- [27] **εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις**
- [28] **ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι**
- [29] **ἐπορθιάζειν, εἶπερ Ἰλίου πόλις**
- [30] **ἔάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·**
- [31] **αὐτός τ' ἔγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.**
- [32] **τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι**
- [33] **τρὶς ἔξ βαλούσης τῇσδε μοι φρυκτωρίας.**
- [34] **γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῇ χέρα**
- [35] **ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.**
- [36] **τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας**

[37] βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
[38] σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὥς ἐκὼν ἐγὼ
[39] μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Anapæste

[40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[41] μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκῆπτρου
[44] τιμῆς ὀχυρὸν ζευγος Ἀτρειδᾶν
[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἦραν, στρατιῶτιν ἄρωγαν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἴαρη
[49] τρόπον αἰγυπιῶν, οἷτ' ἐκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὑπατοὶ λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
[53] δεμνιοτήρη
[54] πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὑπατος δ' αἰὼν ἢ τις Ἀπόλλων
[56] ἢ Πᾶν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
[57] γόνον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ὑστερόποινον
[59] πέμπει παραβᾶσιν Ἑρινύν.
[60] οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσω
[61] ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσι
[67] Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
[69] οὔθ' ὑποκαίων οὔθ' ὑπολείβων
[70] οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν
[71] ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
[73] τῆς τότε ἄρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ἰσχὺν
[75] ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκῆπτροις.
[76] ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
[77] ἐντὸς ἀνᾶσσω
[78] ἰσόπρεσβυς, Ἰάρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ,
[79] τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
[82] ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρεω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμῆστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,

[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
[92] ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
[93] λαμπὰς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
[97] τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'
[102] ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἅπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
[105] ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθῶ μολπᾶν
[107] ἄλκᾶν σύμφυτος αἰών·
[108] ὅπως Ἀχαιῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
[113] οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν
[115] ὁ κελαινός, ὃ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες ἔκταρ
[117] μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἶλινον αἶλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοῦς
[123] Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
[126] χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημοπληθῇ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἶον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ

[132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
[133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπίϕθονος
[135] Ἄρτεμις ἀγνὰ
[136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
[137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν
[138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
[139] αἶλινον αἶλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Epode

[140] [Χορός]: τόσον περ εὐφρων, καλὰ,
[141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
[142] πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
[143] θηρῶν ὀβρικόλοισι τερπνὰ,
[144] τούτων αἶνει ξύμβολα κρᾶναι,
[145] δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
[146] ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
[147] μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς
[148] χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας
[150] τεύξη,
[151] σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
[152] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
[153] οὐ δεισήνορα. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
[155] οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
[156] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
[157] μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
[158] τοῖς δ' ὁμόφωνον
[159] αἶλινον αἶλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Strophe 2

[160] [Χορός]: Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐτῷ
[161] φίλον κεκλημένω,
[162] τοῦτό νιν προσεννέπω.
[163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
[164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
[165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
[166] χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Antistrophe 2

[167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
[168] παμμάχῳ θράσει βρύων,
[170] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὦν·
[171] ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος
[172] οἷχεται τυχῶν.
[173] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
[175] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

Strophe 3

[176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῶσσαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄκοντας
[181] ἦλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

[184] [Χορός]: καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέσβυς
[185] νεῶν Ἀχαικῶν,
[186] μάντιν οὔτινα ψέγων,
[187] ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
[188] εὖτ' ἀπλοῖα κευαγγεῖ βαρύνουντ
[189] ' Ἀχαικὸς λεώς,
achaiisch es
[190] Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχθοις
[191] ἐν Αὐλίδος τόποις·

Strophe 4

[192] [Χορός]: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
[193] κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
[194] βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ
[195] πεισμάτων ἀφειδεῖς,
[196] παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
[197] τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος
[198] Ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
[199] χείματος ἄλλο μῆχαρ
[200] βριθύτερον πρόμοισιν
[201] μάντις ἐκλαγξεν προφέρων
[202] Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις
[203] ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας
[204] δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

Antistrophe 4

[205] [Χορός]: ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς τότε εἶπε φωνῶν·
[206] βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
[207] βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαίξω,
[208] δόμων ἄγαλμα,
[209] μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
[210] ρείθροις πατρώους χέρας
[211] πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,
[212] πῶς λιπόναις γένωμαι
[213] ξυμμαχίας ἀμαρτῶν;
[214] παυσανέμου γὰρ θυσίας
[215] παρθενίου θ' αἵματος ὀργῆ
[216] περιόργως ἐπιθυμεῖν
[217] θέμις. εὖ γὰρ εἶη.

Strophe 5

[218] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδω λέπαδνον
[219] φρενὸς πνέων δυσσεβῇ τροπαίαν
[220] ἄναγνον ἀνίερν, τόθεν
[221] τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνων.
[222] βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
[223] τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὔν
[225] θυτῆρ γενέσθαι θυγατρός,
[226] γυναικοπόινων πολέμων ἄρωγαν
[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

[228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εὐχὰν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετῇ παντὶ θυμῷ προנוπῇ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακᾷ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

Strophe 6

[238] [Χορός]: βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἕκαστον θυτῆρ||ων
[241] ἀπ' ὀμματος βέλει
[242] φιλοίκτῳ, πρέπουσά θ' ὥς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνᾷ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς
[246] φίλου τριτόσπονδον εὐ||ποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἐτίμα—

Antistrophe 6

[248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·
[249] τέχνη δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσ||ιν
[251] μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἂν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γὰρ ἤξει σύνορθρον αὐγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὔν τάπιδ' αὐτοῖσιν εὖ πράξις, ὥς
[256] θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀ||πίας
[257] γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Episode

- [258] [Χορός]: ἤκω σεβίζων σόν, Κλυταιμῆστρα, κράτος·
[259] δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
[260] γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
[261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
[262] εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
[263] κλύοιμ' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶση φθόνος.
[264] [Κλυταιμῆστρα]: εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
[265] ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
[266] πεύση δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
[267] Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
[268] [Χορός]: πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
[269] [Κλυταιμῆστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἧ τορῶς λέγω;
[270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
[271] [Κλυταιμῆστρα]: εὖ γὰρ φρονούντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
[272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδ' εἰ σοι τέκμαρ;
[273] [Κλυταιμῆστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
[274] [Χορός]: πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῇ σέβεις;
[275] [Κλυταιμῆστρα]: οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
[276] [Χορός]: ἀλλ' ἢ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
[277] [Κλυταιμῆστρα]: παιδὸς νέας ὥς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
[278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
[279] [Κλυταιμῆστρα]: τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
[280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
[281] [Κλυταιμῆστρα]: Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
[282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
[283] ἔπεμπε· Ἴδῃ μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
[284] Λήμνου· μέγαν δὲ πανδὸν ἐκ νήσου τρίτον
[285] Ἀθῶν ἀῖπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
[286] ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
[287] ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
[288] πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
[289] σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
[290] ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνω
[291] νικώμενος παρήκεν ἀγγέλου μέρος·
[292] ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
[293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
[294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
[295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
[296] σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
[297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
[298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρώνας λέπας
[299] ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
[300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
[301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
[302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
[303] ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
[304] ὠτρυνε θεσμόν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
[305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνω μένει
[306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
[307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω

[308] φλέγουσαν· ἔστ' ἔσκηψεν εὖτ' ἀφίκετο
[309] Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπᾶς·
[310] κᾶπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκίηπτε στέγος
[311] φᾶος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
[312] τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
[313] ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
[314] νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
[315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
[316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
[317] [Χορός]: θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
[318] λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
[319] διηνεκῶς θέλοιμ' ἂν ὥς λέγοις πάλιν.
[320] [Κλυταιμῆστρα]: Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
[321] οἶμαι βοῇν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
[322] ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγγέας ταύτῳ κύτει
[323] διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
[324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
[325] φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
[326] οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
[327] ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
[328] παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
[329] δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
[330] τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
[331] νήσταις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
[332] τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
[333] ἀλλ' ὥς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
[334] ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
[335] ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
[336] δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὥς δ' εὐδαίμονες
[337] ἀφύλακτον εὐδῆσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
[338] εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
[339] τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
[340] οὐ τὰν ἐλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
[341] ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
[342] πορθεῖν ἢ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
[343] δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
[344] κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
[345] θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
[346] ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
[347] γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
[348] τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
[349] τὸ δ' εὖ κρατοίῃ μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
[350] πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἰλόμην.
[351] [Χορός]: γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
[352] ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
[353] θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
[354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἵργασται πόνων.

Anapäste

[355] [Χορός]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νύξ φιλία
[356]   μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
[357]   ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
[358]   στεγανὸν δίκτυον, ὥς μήτε μέγαν
[359]   μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
[360]   μέγα δουλείας
[361]   γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
[362]   Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
[363]   τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
[364]   τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
[365]   μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
[366]   βέλος ἡλίθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368]   πάρεστιν τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
[369]   ὥς ἔπραξεν ὥς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370]   θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλιν
[371]   ὅσοις ἀθίκτων χάρις
[372]   πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
[373]   πέφονται δ' ἐκτίνουσ'
[375]   ἀτολμήτων ἀρῇ
[376]   πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377]   φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
[378]   ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή||μαντον,
[379]   ὥστ' ἀπαρκεῖν
[380]   εὖ πραπίδων λαχόντα.
[381]   οὐ γὰρ ἔστιν ἑπαλξίς
[382]   πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
[383]   λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384]   βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ,
[386]   προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387]   ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
[388]   πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
[390]   κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[391]   τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
[392]   μελαμπαγῆς πέλει
[393]   δικαιωθείς, ἐπεὶ
[394]   διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
[395]   πόλει πρόστριμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[396]   λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
[397]   τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[398]   φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[399]   οἶος καὶ Πάρις ἐλθῶν

[400] ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
[401] ἥσχυνε ξενίαν τράπελλον
[402] κλοπαῖσι γυναικός.

Strophe 2

[403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
[404] τε καὶ κλόνους λογχίμους
[405] ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
[406] ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν
[407] βέβακεν ρίμφα διὰ
[408] πυλᾶν ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
[409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
[410] ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
[411] ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
[412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
[413] ἄλγιστ' ἀφημένων ἰδεῖν.
[414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
[415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
[416] εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
[417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
[418] ὁμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
[419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

[420] [Χορός]: ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
[421] πάρεισι δόξαι φέρουσαι
[422] χάριν ματαίαν.
[423] μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὀρᾷ,
[424] παραλλάξασα διὰ
[425] χερῶν βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
[426] πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
[427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
[428] τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
[429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἴας συνορμένους
[430] πένθει' ἀτλησικάρδιος
[431] δόμων ἐκάστου πρέπει.
[432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
[433] οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
[434] οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
[435] τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου
[436] δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

[437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων
[438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
[440] πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
[441] φίλοισι πέμπει βαρὺ
[442] ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντήνορος
[443] σποδοῦ γεμίτων
[444] λέβητας εὐθέτους.

[445] στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα
 [446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἱδρῖς,
 [447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
 [448] ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός·
 [449] τάδε σῖγά τις βαύζει,
 [450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει
 [451] προδίκους Ἀτρείδαις.
 [452] οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
 [453] θήκας Ἰλιάδος γᾶς
 [454] εὖ μορφοὶ κατέχουσιν· ἐχθρὰ
 [455] δ' ἔχοντας ἔκρυπεν.

Antistrophe 3

[456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
 [457] δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
 [458] μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
 [460] μέριμνα νυκτηρεφές.
 [461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
 [462] ἄσκοποι θεοί. κελαιναὶ
 [463] δ' Ἑρινύες χρόνῳ
 [464] τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
 [465] παλιντυχεῖ τριβᾶ βίου
 [466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' αἰστοῖς
 [467] τελέθοντος οὔτις ἀλκά·
 [468] τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
 [469] εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὅσσοις
 [470] Διόθεν κάρανα.
 [471] κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον·
 [472] μήτ' εἶην πτολιπόρθης
 [473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἄλλων
 [474] βίον κατίδοιμι.

Epode

[475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
 [476] πόλιν διήκει θοὰ
 [477] βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
 [478] τίς οἶδεν, ἢ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
 [479] τίς ὦδε παιδὺν ἢ φρενῶν κεκομμένος,
 [480] φλογὸς παραγγέλμασιν
 [481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
 [482] ἀλλαγᾶ λόγου καμεῖν; —
 [483] ἐν γυναικὸς αἰχμᾶ πρέπει
 [484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
 [485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται
 [486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
 [487] γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος. —

Episode

[488] [Χορός]: τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
[490] φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
[491] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
[492] τερπνὸν τόδ' ἔλθον φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
[493] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὀρῶ κατάσκιον
[494] κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[495] πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
[496] ὥς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
[497] ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
[498] ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μάλλον ἐκβάξει λέγων—
[499] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
[500] εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. —
[501] ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[502] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
[503] [Κῆρυξ]: ἰὼ πατρῶον οὔδας Ἀργείας χθονός,
[504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
[505] πολλῶν ῥαγείσων ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
[506] οὐ γάρ ποτ' ἠύχουν τῇδ' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ
[507] θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
[508] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
[509] ὑπάτος τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
[510] τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
[511] ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
[512] νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
[513] ἄναξ Ἄπολλον. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
[514] πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
[515] Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
[516] ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
[517] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
[518] ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλοι στέγαι,
[519] σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
[520] εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασι
[521] δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
[522] ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
[523] καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
[524] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
[525] Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
[526] Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
[527] βῶμοι δ' αἰστοὶ καὶ θεῶν ἰδρύματα,
[528] καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
[529] τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
[530] ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
[531] ἦκει, τίεσθαι δ' ἀξιότατος βροτῶν
[532] τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
[533] ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
[534] ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
[535] τοῦ ῥυσίου θ' ἤμαρτε καὶ πανώλεθρον
[536] αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
[537] διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
[538] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

[539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρω πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
[542] [Χορός]: τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δὴ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ὥς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπὶν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ὥς νῦν, τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
[552] τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὖτε κάπιμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
[554] ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
[555] μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσσαυλίας,
[556] σπαρνᾶς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
[557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἡματος μέρος;
[558] τὰ δ' αὖτε χέρσω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
[559] εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
[560] ἐξ οὐρανοῦ δὲ κάπῳ γῆς λειμώναι
[561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
[562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
[563] χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
[564] οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
[565] ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
[566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὖδοι πεσών
[567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
[568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
[569] τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
[570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
[571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
[572] καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιῶ.
[573] ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
[574] νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
[575] ὥς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
[576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
[577] Τροίαν ἐλόντες δὴ ποτ' Ἀργείων στόλος
[578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
[579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
[580] τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
[581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
[582] Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
[583] [Χορός]: νικῶμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
[584] ἀεὶ γὰρ ἦβη τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
[585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμῆστρα μέλειν
[586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
[587] [Κλυταιμῆστρα]: ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
[588] ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
[589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
[590] καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτωρῶν δία

[591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
[592] ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἵρεσθαι κέαρ.
[593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὔσ' ἐφαινόμην.
[594] ὅμως δ' ἔθουον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
[595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
[596] ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
[597] θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
[598] καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
[599] ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
[600] ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
[601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
[602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
[603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
[604] πύλας ἀνοῖξαι; — ταῦτ' ἀπάγγελον πόσει·
[605] ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
[606] γυναιῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολῶν
[607] οἶαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
[608] ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
[609] καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
[610] οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
[611] οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίσογον φάτιν
[612] ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

[613] [Κῆρυξ]: τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
[614] οὐκ αἰσχρὸς ὥς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
[615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
[616] τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
[617] σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
[618] εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
[619] ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
[620] [Κῆρυξ]: οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
[621] ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
[622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῇ τύχοις;
[623] σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίνεται τάδε.
[624] [Κῆρυξ]: ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
[625] αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
[626] [Χορός]: πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
[627] ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
[628] [Κῆρυξ]: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
[629] μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
[630] [Χορός]: πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
[631] φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
[632] [Κῆρυξ]: οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
[633] πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἥλιου χθονὸς φύσιν.
[634] [Χορός]: πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶ στρατῶ
[635] ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
[636] [Κῆρυξ]: εὐφημον ἦμαρ οὐ πρόπει κακαγγέλω
[637] γλώσση μιαίνειν· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
[638] ὅταν δ' ἀπευκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
[639] στυγνῶ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
[640] πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
[641] πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
[642] ἄνδρας διπλῇ μάλιστα, τὴν Ἄρης φιλεῖ,

[643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
[644] τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
[645] πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἑρινύων.
[646] σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
[647] ἤκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
[648] πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
[649] χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
[650] ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
[651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
[652] φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
[653] ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
[654] ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκiai πνοαὶ
[655] ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βία
[656] χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
[657] ὥχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
[658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
[659] ὀρώμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
[660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
[661] ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
[662] ἦτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἔξητήσατο
[663] θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἶακος θιγῶν.
[664] τύχῃ δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
[665] ὥς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
[666] μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλειον χθόνα.
[667] ἔπειτα δ' Αἰδὴν πόντιον πεφευγότες,
[668] λευκὸν κατ' ἥμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
[669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
[670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
[671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
[672] λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
[673] ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
[674] γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
[675] πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
[676] εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
[677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
[678] οὐπῶ θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
[679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
[680] τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τάληθ' ἢ κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὦδ'
[682] ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως—
[683] μή τις ὄντιν' οὐχ ὀρώμεν προνοίῃσι
[684] τοῦ πεπρωμένου
[685] γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων; —
[686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφίνειῃ κῆ
[687] θ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
[688] ἐλένας, ἔλανδρος, ἐλέῃπτολις,
[690] ἐκ τῶν ἀβροτίμων

[691] προκαλυμμάτων ἔπλευσε
[692] ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
[693] πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
[695] κατ' ἶχνος πλατᾶν ἄφαντον
[696] κελσάντων Σιμόεντος ἀκτᾶς
[697] ἐπ' ἀξιφύλλους
[698] δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

Antistrophe 1

[699] [Χορός]: Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθῶνυμον
[700] τελεσσίφρων
[701] μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτίμωσιν
[702] ὑστέρω χρόνῳ
[703] καὶ ξυνεστίου Διδὸς
[704] πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
[706] μέλος ἐκφάτως τίοντας,
[707] ὑμέναιον, ὃς τότε' ἐπέρρεπεν
[708] γαμβροῖσιν ἀείδειν·
[709] μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
[710] Πριάμου πόλις γεραιὰ
[711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκουσα
[712] Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
[713] παμπορθῇ πολύθρηνον
[714] αἰῶνα διαὶ πολιτᾶν
[715] μέλεον αἶμ' ἀνατλᾶσα.

Strophe 2

[716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἱῆνιν
[717] δόμοις ἀγάλακτον οὔτως
[718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
[720] ἐν βιότου προτελείοις
[721] ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
[722] καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
[723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
[724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
[725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνων
[726] τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

[727] [Χορός]: χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἥθος
[728] τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
[729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
[730] μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
[731] δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
[732] αἶματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
[733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
[734] μέγα σίνος πολυκτόνον.
[735] ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄττας
[736] δόμοις προσεθρέφθη.

Strophe 3

[737] [Χορός]: **πάραυτα δ' ἔλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν**
[738] **λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν**
[739] **νηνέμου γαλάνας,**
[740] **ἄκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,**
[741] **μαλθακὸν ὁμμάτων βέλος,**
[742] **δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.**
[743] **παρακλίνασ' ἐπέκρανεν**
[745] **δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,**
[746] **δύσεδρος καὶ δυσόμιλος**
[747] **συμένα Πριαμίδαισιν,**
[748] **πομπᾷ Διὸς ξενίου,**
[749] **νυμφόκλαυτος Ἑρινύς.**

Antistrophe 3

[750] [Χορός]: **παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος**
[751] **τέτυκται, μέγαν τελεῖσθέντα**
[752] **φωτὸς ὄλβον**
[753] **τεκνοῦσθαι μὴδ' ἄπαιδα θνήσκειν,**
[755] **ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει**
[756] **βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.**
[757] **δίχα δ' ἄλλων μονόφρων ἐῖμι·**
[758] **τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον**
[759] **μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,**
[760] **σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.**
[761] **οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων**
[762] **καλλίπαις πότμος αἰεὶ.**

Strophe 4

[763] [Χορός]: **φιλεῖ δὲ τίκτειν Ὕβρις**
[764] **μὲν παλαιὰ νεάζουσιν**
[765] **ἐν κακοῖς βροτῶν**
[766] **ὕβριν τότε ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύρριον**
[767] **μόλη φάος τόκου,**
[768] **δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμνον,**
[769] **ἀνίερρον θράσος, μελαίνας**
[770] **μελάθροισιν Ἄτας,**
[771] **εἰδομένας τοκεῦσιν.**

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: **Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν**
[773] **δυσκάπνοις δώμασιν,**
[775] **τὸν δ' ἐναΐσιμον τίει βίον.**
[776] **τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν**
[777] **πίνῳ χερῶν παλιντρόποις**
[778] **ὄμμασι λιποῦσ', ὅσια προσέμολε,**
[779] **δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου**
[780] **παράσημον αἶνῳ·**
[781] **πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.**

Episode

Anapäste

[782] [Χορός]: ἄγε δῆ, βασιλεῦ, Τροίᾳς πτολίπορθ',
[783] Ἀτρέως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἦπαρ προσικνεῖται·
[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
[794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
[795] ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
[796] οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός,
[797] τὰ δοκοῦντ' εὖφρονος ἐκ διανοίας
[798] ὕδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
[799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
[800] Ἑλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
[801] κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
[802] οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων
[803] θράσος ἐκ θυσιῶν
[804] ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
[805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
[806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[807] εὖφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
[808] γνώση δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
[809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
[810] [Ἀγαμέμνων]: πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
[811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
[812] νόστου δικαίων θ' ὦν ἐπραξάμην πόλιν
[813] Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
[814] κλύοντες ἀνδροθυήτας Ἰλίου φθορὰς
[815] ἐς αἵματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
[816] ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
[817] ἐλπὶς προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
[818] καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.
[819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθυήσκουσα δὲ
[820] σποδὸς προπέμπει πίνοντας πλούτου πνοάς.
[821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
[822] τίνειν, ἐπεὶ περ καὶ πάγας ὑπερκότους
[823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὐνεκα
[824] πόλιν διημάθουνεν Ἀργεῖον δάκος,
[825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
[826] πῆδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
[827] ὑπερβορῶν δὲ πύργον ὠμηστῆς λέων
[828] ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
[829] θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·

[830] τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
 [831] καὶ φημὶ ταῦτ' αὖ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
 [832] παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
 [833] φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
 [834] δύσφρων γὰρ ἰδὲ καρδίαν προσήμενος
 [835] ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
 [836] [Ἀγαμέμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται
 [837] [Ἀγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
 [838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
 [839] ὁμιλίας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιᾶς
 [840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
 [841] μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ' ἐκὼν ἔπλει,
 [842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
 [843] εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζώντος πέρι λέγω.
 [844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
 [845] κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
 [846] βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
 [847] ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
 [848] ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 [849] ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
 [850] πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
 [851] νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
 [852] ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
 [853] οἷπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
 [854] νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.
 [855] [Κλυταιμῆστρα]: ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 [856] οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
 [857] λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
 [858] τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
 [859] μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
 [860] τοσόνδ' ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίου.
 [861] τὸ μὲν γυναιῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
 [862] ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἐκπαγλὸν κακόν,
 [863] πολλὰς κλύουσιν κληδόνας παλιγκότους·
 [864] καὶ τὸν μὲν ἦκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
 [865] κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
 [866] καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
 [867] ἀνὴρ ὅδ', ὥς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 [868] φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.
 [869] εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὥς ἐπλήθυνον λόγοι,
 [870] τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
 [871] πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
 [872] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν,
 [873] ἅπαξ ἐκάστω κατθανὼν μορφώματι.
 [874] τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
 [875] πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
 [876] ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
 [877] ἐκ τῶνδ' ἐπὶ παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 [878] ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
 [879] ὥς χρεῖν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
 [880] τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
 [881] Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πῆματα

[882] ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' ἱλίῳ σέθεν
[883] κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
[884] βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
[885] βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
[886] τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
[887] ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
[888] πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγῶν.
[889] ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
[890] τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
[891] ἀτμηλήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
[892] λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
[893] ῥιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
[894] ὀρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
[895] νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ
[896] λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
[897] σωτήρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἥμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χειμάτος,
[901] ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
[902] τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
[903] τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
[905] ἠνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, ἱλίου πορθήτορα.
[908] δμῳαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνω νικωμένη
[913] θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

[914] [Ἀγαμέμνων]: Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἵπας εἰκότως ἐμῇ·
[916] μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τᾶλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
[921] μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
[926] χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
[930] εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσῆς ἐγώ.

[931] [Κλυταιμῆστρα]: καὶ μὴν τόδ' εἶπε μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

[932] [Ἀγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

[933] [Κλυταιμῆστρα]: ἡὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὦδ' ἔρδειν τάδε.

[934] [Ἀγαμέμνων]: εἴπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
 [935] [Κλυταίμηστρα]: τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἥνυσεν;
 [936] [Ἀγαμέμνων]: ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
 [937] [Κλυταίμηστρα]: μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
 [938] [Ἀγαμέμνων]: φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
 [939] [Κλυταίμηστρα]: ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
 [940] [Ἀγαμέμνων]: οὔτοι γυναικός ἐστιν ἰμείρειν μάχης.
 [941] [Κλυταίμηστρα]: τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
 [942] [Ἀγαμέμνων]: ἧ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίεις;
 [943] [Κλυταίμηστρα]: πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.
 [944] [Ἀγαμέμνων]: ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
 [945]   λῦοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
 [946]   καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
 [947]   μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
 [948]   πολλὴ γὰρ αἰδὼς δωματοφθορεῖν ποσὶν
 [949]   φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 [950]   τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
 [951]   τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 [952]   θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέσκεται.
 [953]   ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρεῖται ζυγῷ.
 [954]   αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
 [955]   ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
 [956]   ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
 [957]   εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
 [958] [Κλυταίμηστρα]: ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 [959]   τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
 [960]   κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.
 [961]   οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
 [962]   ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
 [963]   πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἂν ἠύξάμην,
 [964]   δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
 [965]   ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
 [966]   ρίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἔκετ' ἐς δόμους,
 [967]   σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
 [968]   καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἐστίαν,
 [969]   θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
 [970]   ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
 [971]   οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
 [972]   ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
 [973]   Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
 [974]   μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἂν μέλλης τελεῖν.

Chor

Strophe 1

[975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
 [976]   δεῖμα προστατήριον
 [977]   καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
 [978]   μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
 [980]   οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
 [981]   δυσκρίτων ὄνειράτων

[982] θάρσος εὐπειθὲς ἵ||ζει
[983] φρενὸς φίλον θρόνον;
[984] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
[985] ψαμμί' ἀκτᾶς παρή||μησεν,
[986] εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
[987] ὤρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

[988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
[989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὦν·
[990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ
[991] θρῆνον Ἑρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
[992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
[993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
[995] σπλάγχνα δ' οὔτοι ματᾶ||ζει
[996] πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν
[997] τελεσφόροις δύναις κυκώμενον κέαρ.
[998] εὐχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς
[999] ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
[1000] ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

[1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιείας
[1002] ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
[1003] γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
[1005] καὶ πότμος εὐθυπορῶν
[1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[1007] ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
[1008] καὶ πρὸ μέν τι χρημάτων
[1009] κτησίων ὄκνος βαλὼν
[1010] σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
[1011] οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
[1012] πημονᾶς γέμων ἄγαν,
[1013] οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
[1014] πολλὰ τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλα||φής
[1015] τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
[1016] νῆστιν ὤλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

[1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γὰν πεσὸν ἅπαξ θανάσιμον
[1020] πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
[1021] πάλιν ἀγκαλέσσαιτ' ἐπαείδων;
[1022] οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
[1023] τῶν φθιμένων ἀνάγειν
[1024] Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ;
[1025] εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
[1026] μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
[1027] εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
[1028] προφθάσασα καρδία
[1029] γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.

[1030] νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
[1031] θυμαλγῆς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένῃα
[1032] ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
[1033] ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

[1035] [Κλυταιμῆστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
[1036] ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
[1037] κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
[1038] δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
[1039] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
[1040] καὶ παῖδα γάρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
[1041] πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
[1042] εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
[1043] ἀρχαιοπλοῦτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
[1044] οἱ δ' οὔ ποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
[1045] ὡμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
[1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷά περ νομίζεται.
[1047] [Χορός]: σοὶ τοι λέγουσα παύεται σαφῇ λόγον.
[1048] ἐντός δ' ἂν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων
[1049] πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.
[1050] [Κλυταιμῆστρα]: ἀλλ' εἶπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
[1051] ἀγνώτα φωνῇν βάρβαρον κεκτημένη,
[1052] ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
[1053] [Χορός]: ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστῶτων λέγει.
[1054] πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
[1055] [Κλυταιμῆστρα]: οὔτοι θυραῖα τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
[1056] τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
[1057] ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
[1058] ὥς οὔ ποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
[1059] σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
[1060] εἰ δ' ἀξυνήμων οὔσα μὴ δέχη λόγον,
[1061] σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.
[1062] [Χορός]: ἐρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
[1063] δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὥς νεαιρέτου.
[1064] [Κλυταιμῆστρα]: ἧ μαίνεται γέ καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
[1065] ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
[1066] ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
[1067] πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
[1068] οὐ μὲν πλέω ρίψας' ἀτιμασθήσομαι.
[1069] [Χορός]: ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
[1070] ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας' ὄχον,
[1071] εἵκουσ' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.

Chor

Strophe 1

[1072] [Κασάνδρα]: ὅτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
[1073] Ὡπολλον Ὡπολλον.
[1074] [Χορός]: τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;

[1075] οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Antistrophe 1

[1076] [Κασάνδρα]: ὅτοτοτοῖ πόποι δᾶ.

[1077] Ἥπολλον Ἥπολλον.

[1078] [Χορός]: ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ

[1079] οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

Strophe 2

[1080] [Κασάνδρα]: Ἄπολλον Ἄπολλον

[1081] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

[1082] ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

[1083] [Χορός]: χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

[1084] μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

Antistrophe 2

[1085] [Κασάνδρα]: Ἄπολλον Ἄπολλον

[1086] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

[1087] ἄ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποῖαν στέγην;

[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,

[1089] ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθῃ.

Strophe 3

[1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὔν, πολλὰ συνίστορα

[1091] αὐτόφωνα κακὰ κατατόμα,

[1092] ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.

[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὖρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην

[1094] εἶναι, ματεύει δ' ὦν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

[1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·

[1096] κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς,

[1097] ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι

[1099] ἤμεν· προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.

Strophe 4

[1100] [Κασάνδρα]: ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται;

[1101] τί τόδε νέον ἄχος μέγα

[1102] μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν

[1103] ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'

[1104] ἐκὰς ἀποστατεῖ.

[1105] [Χορός]: τούτων αἰδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.

[1106] ἐκεῖνα δ' ἔγνω· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

[1107] [Κασάνδρα]: ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108] τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
[1109] λουτροῖσι φαιδρύνασα— πῶς φράσω τέλος;
[1110] τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
[1111] χερὸς ὀρέγματα.
[1112] [Χορός]: οὐπὼ ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[1113] ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

[1114] [Κασάνδρα]: ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
[1115] ἢ δίκτυόν τί γ' Ἴδου;
[1116] ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύνευνος, ἢ ξυναιτία
[1117] φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118] κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποῖαν Ἑρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
[1120] ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
[1121] ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς
[1122] σταγῶν, ἅτε καιρία πτώσιμος
[1123] ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς·
[1124] ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.

Antistrophe 5

[1125] [Κασάνδρα]: ἄ ἄ, ἰδοὺ ἰδοῦ· ἄπεχε τῆς βοῆς
[1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
[1127] μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
[1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
[1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
[1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνῶμων ἄκρος
[1131] εἶναι, κακῶ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
[1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
[1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
[1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωδὸν
[1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

[1136] [Κασάνδρα]: ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
[1137] τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
[1138] ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
[1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην. τί γάρ;
[1140] [Χορός]: φρενομανῆς τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ|φὶ
[1141] δ' αὐτὰς θροεῖς
[1142] νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
[1143] ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν
[1144] Ἴτυν Ἴτυν στένους' ἀμφιθαλῇ κακοῖς
[1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

[1146] [Κασάνδρα]: ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνας·
[1147]   περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
[1148]   θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
[1149]   ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
[1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
[1151]   ματαίους δύας,
[1152]   τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾷ
[1153]   μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
[1154]   πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
[1155]   κακορρήμονας;

Strophe 7

[1156] [Κασάνδρα]: ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
[1157]   ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
[1158]   τότε μὲν ἀμφὶ σᾶς αἰῶνας τάλαιν'
[1159]   ἡνυτόμαν τροφαῖς·
[1160]   νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
[1161]   ὄχθας ἔοικα θεσπιωδήσειν τάχα.
[1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
[1163]   νεόγονος ἂν αἰῶν μάθοι.
[1164]   πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δάκει φοινίῳ
[1165]   δυσαλγεῖ τύχα μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
[1166]   θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Antistrophe 7

[1167] [Κασάνδρα]: ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.
[1168]   ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
[1169]   πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
[1170]   οὐδὲν ἐπήρκεσαν
[1171]   τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
[1172]   ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.
[1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
[1174]   καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη||σι
[1175]   δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
[1176]   μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
[1177]   τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

[1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
[1179]   ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
[1180]   λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
[1181]   πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
[1182]   κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
[1183]   μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
[1184]   καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμῳ ἵχνος κακῶν
[1185]   ρίνηλατούση τῶν πάλαι πεπραγμένων.
[1186]   τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
[1187]   ξύμφθογος οὐκ εὐφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.

[1188] καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὥς θρασύνεσθαι πλέον,
 [1189] βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 [1190] δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἑρινύων.
 [1191] ὕμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
 [1192] πρῶταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 [1193] εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 [1194] ἤμαρτον, ἢ θηρῷ τι τοξότης τις ὥς;
 [1195] ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
 [1196] ἐκμαρτύρησον προουμόσας τό μ' εἰδέναι
 [1197] λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
 [1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἂν ὄρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
 [1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
 [1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρου πόλιν
 [1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
 [1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
 [1203] προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
 [1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεός περ ἰμέρῳ πεπληγμένος;
 [1205] ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
 [1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστής κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
 [1207] [Χορός]: ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ;
 [1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
 [1209] [Χορός]: ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη;
 [1210] [Κασάνδρα]: ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
 [1211] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
 [1212] [Κασάνδρα]: ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὥς τὰδ' ἤμπλακον.
 [1213] [Χορός]: ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
 [1214] [Κασάνδρα]: ἰοὺ ἰοὺ, ὦ ὦ κακά.
 [1215] ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
 [1216] στροβεῖ τάρασσων φροιμίους δυσφροιμίους.
 [1217] ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
 [1218] νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
 [1219] παῖδες θανόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων,
 [1220] χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
 [1221] σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
 [1222] πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατήρ ἐγεύσατο.
 [1223] ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ
 [1224] λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
 [1225] οἰκουρόν, οἵμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
 [1226] ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·
 [1227] νεῶν τ' ἀπαρχὸς Ἰλίου τ' ἀναστάτης
 [1228] οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
 [1229] λείξασα κάκτείνας φαιδρὸν οὔς, δίκην
 [1230] Ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
 [1231] τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
 [1232] ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφίλες δάκος
 [1233] τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
 [1234] οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
 [1235] θύουσαν Ἄιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη
 [1236] φίλοις πνέουσιν; ὥς δ' ἐπωλολύξατο
 [1237] ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχῃς τροπῇ,
 [1238] δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
 [1239] καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;

[1240] τὸ μέλλον ἤξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν
[1241] ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἐρεῖς.
[1242] [Χορός]: τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
[1243] ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
[1244] κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα.
[1245] τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
[1246] [Κασάνδρα]: Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
[1247] [Χορός]: εὖφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
[1248] [Κασάνδρα]: ἀλλ' οὔτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
[1249] [Χορός]: οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'. ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
[1250] [Κασάνδρα]: σὺ μὲν κατεύχη, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
[1251] [Χορός]: τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
[1252] [Κασάνδρα]: ἡ κάρτα τᾶρ' ἂν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν
[1253] [Χορός]: τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
[1254] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.
[1255] [Χορός]: καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.
[1256] [Κασάνδρα]: παπαῖ, οἶον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
[1257] ὅτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον, οἱ ἐγὼ ἐγώ.
[1258] αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
[1259] λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
[1260] κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
[1261] τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
[1262] ἐπεύχεται, θήγουςα φωτὶ φάσγανον
[1263] ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
[1264] τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
[1265] καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφης;
[1266] σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
[1267] ἴτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὦδ' ἀμείβομαι.
[1268] ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
[1269] ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
[1270] χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
[1271] κὰν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
[1272] φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην—
[1273] καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
[1274] πτωχὸς τάλαινα λιμοθυῆς ἠνεσχόμην—
[1275] καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
[1276] ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
[1277] βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
[1278] θερμῷ κοπέισης φοινίῳ προσφάγματι.
[1279] οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
[1280] ἤξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
[1281] μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
[1282] φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
[1283] κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
[1284] ὁμώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,
[1285] ἄξιον νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
[1286] τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὦδ' ἀναστένω;
[1287] ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
[1288] πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἱ δ' εἶλον πόλιν
[1289] οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
[1290] ἰοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
[1291] Ἄϊδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·

[1292] ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
[1293] ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθυνησίμων
[1294] ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
[1295] [Χορός]: ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
[1296] γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
[1297] μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
[1298] βοδὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
[1299] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνον πλέω.
[1300] [Χορός]: ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
[1301] [Κασάνδρα]: ἥκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
[1302] [Χορός]: ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὔσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
[1303] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
[1304] [Χορός]: ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.
[1305] [Κασάνδρα]: ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
[1306] [Χορός]: τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
[1307] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
[1308] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
[1309] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἵματοσταγῇ,
[1310] [Χορός]: καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
[1311] [Κασάνδρα]: ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει,
[1312] [Χορός]: οὐ Σύριον ἀγλαίσμα δώμασιν λέγεις.
[1313] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι κὰν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
[1314] Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖτω βίος.
[1315] ἰὼ ξένοι,
[1316] οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ
[1317] ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
[1318] ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
[1319] ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
[1320] ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
[1321] [Χορός]: ὦ τλήμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
[1322] [Κασάνδρα]: ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν οὐ θρήνον θέλω
[1323] ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίω δ' ἐπεύχομαι
[1324] πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
[1325] ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
[1326] δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
[1327] ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
[1328] σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ,
[1329] βολαῖς ὑγρώσσω σπόγγος ὥλεσεν γραφήν.
[1330] καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Anapæste

[1331] [Χορός]: τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
[1332] πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
[1333] οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάρων,
[1334] μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
[1335] καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
[1336] μάκαρες Πριάμου·
[1337] θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰκάνει.
[1338] νῦν δ' εἰ προτέρων αἴμ' ἀποτεῖσῃ
[1339] καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν ἄλλων
[1340] ποινὰς θανάτων ἐπικράνῃ,

[1341] τίς ἂν ἐξεύξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
[1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
[1343] [Ἀγαμέμνων]: ὦμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
[1344] [Χορός]: σῖγα· τίς πληγὴν αὐτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
[1345] [Ἀγαμέμνων]: ὦμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
[1346] [Χορός]: τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
[1347] ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῇ βουλευματα.
[1348] —ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
[1349] πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
[1350] —έμοι δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
[1351] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
[1352] —κάγῳ τοιοῦτου γνώματος κοινωνὸς ὦν
[1353] ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. —
[1354] —ὁρᾶν πάρεστι· φοριμιάζονται γὰρ ὡς
[1355] τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. —
[1356] —χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
[1357] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
[1358] —οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω.
[1359] τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευσάμεν ἐπερι. —
[1360] —κάγῳ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
[1361] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
[1362] —ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
[1363] δόμων κατασχυντήρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις; —
[1364] —ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
[1365] πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
[1366] —ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
[1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος; —
[1368] —σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι ἐπερι·
[1369] τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
[1370] —ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
[1371] τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
[1372] [Κλυταίμῃστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
[1373] τάναντί' εἶπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
[1374] πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
[1375] δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
[1376] φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
[1377] έμοι δ' ἀγῶν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
[1378] νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·
[1379] ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
[1380] οὔτῳ δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
[1381] ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
[1382] ἅπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
[1383] περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
[1384] παίω δέ νιν δίς· κὰν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
[1385] μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
[1386] τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
[1387] Διὸς νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν.
[1388] οὔτῳ τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρμαίνει πεσών·
[1389] κάκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
[1390] βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
[1391] χαίρουσαν οὐδὲν ἥσσον ἢ διοσδότῳ
[1392] γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.

[1393]   ὥς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
[1394]   χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
[1395]   εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
[1396]   τῷδ' ἄν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὔν.
[1397]   τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
[1398]   πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολῶν.
[1399] [Χορός]: θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὥς θρασύστομος,
[1400]   ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
[1401] [Κλυταιμῆστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὥς ἀφράσμονος·
[1402]   ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
[1403]   λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
[1404]   ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
[1405]   πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
[1406]   ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

[1407] [Χορός]: τί κακόν, ὦ γύναι,
[1407b]   χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
[1408]   πασαμένα ρυτᾶς ἐξ ἀλὸς ὀρόμενον
[1409]   τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
[1410]   ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔση
[1411]   μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.
[1412] [Κλυταιμῆστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
[1413]   καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
[1414]   οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
[1415]   ὃς οὐ προτιμῶν, ὥσπερ εἰ βοτοῦ μόνον,
[1416]   μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
[1417]   ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
[1418]   ὠδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
[1419]   οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
[1420]   μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
[1421]   ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
[1422]   τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὥς παρεσκευασμένης
[1423]   ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
[1424]   ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
[1425]   γνώσῃ διδαχθεὶς ὅψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

[1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἶ,
[1426b]   περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὔν
[1427]   φονολιβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται,
[1428]   λίπος ἐπ' ὁμμάτων αἵματος εὖ πρέπει·
[1429]   ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
[1430]   τύμμα τύμματι τεῖσαι.

Episode

[1431] [Κλυταιμίστρα]: καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
[1432] μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
[1433] Ἄτην Ἑρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
[1434] οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
[1435] ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
[1436] Αἰγισθος, ὥς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
[1437] οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ σμικρὰ θράσους.
[1438] κεῖται γυναικὸς τῇσδε λυμαντήριος,
[1439] Χρυσήιδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
[1440] ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος
[1441] καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
[1442] πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
[1443] ἰσοτριβῆς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
[1444] ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
[1445] τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
[1446] κεῖται, φιλήτωρ τοῦδ'· ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
[1447] εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Chor

Strophe 1

[1448] [Χορός]: φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
[1449] μῆδὲ δεμνιοτήρης,
[1450] μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
[1451] Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
[1452] φύλακος εὐμενεστάτου καὶ
[1453] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
[1454] πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Nachgesang 1

[1455] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ παράνους Ἑλένα
[1456] μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
[1457] ψυχὰς ὀλέσας' ὑπὸ Τροίᾳ.
[1458] νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω
[1460] δι' αἶμ' ἄνιπτον. ἥ τις ἦν τότε' ἐν δόμοις
[1461] ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

Anapäste

[1462] [Κλυταιμίστρα]: μῆδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
[1463] τοῖσδε βαρυνθείς·
[1464] μῆδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,
[1465] ὥς ἀνδρολέτειρ', ὥς μία πολλῶν
[1466] ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσας'
[1467] ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

Antistrophe 1

[1468] [Χορός]: δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί|οισι
[1469] Τανταλίδαισιν,
[1470] κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
[1471] καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
[1472] ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
[1473] κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖς' ἐκνόμως
[1474] ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται ὕμ-

Anapäste

[1475] [Κλυταιμῆστρα]: νῦν δ' ὠρθωσας στόματος γνώμην,
[1476] τὸν τριπάχυντον
[1477] δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
[1478] ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἵματολοιχὸς
[1479] νεῖρα τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
[1480] τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

Strophe 2

[1481] [Χορός]: ἧ μέγαν οἰκονόμον
[1482] δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
[1483] φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη|ρᾶς
[1484] τύχας ἀκορέστου·
[1485] ἰὴ ἰή, διὰ Διὸς
[1486] παναιτίου πανεργέτα·
[1487] τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
[1488] τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

ephymn. 2

[1489] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1490] πῶς σε δακρύσω;
[1491] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
[1492] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1493] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1494] ὦμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1495] δολίῳ μόρῳ δαμείς δάμαρτος
[1496] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Anapäste

[1497] [Κλυταιμῆστρα]: αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν;
[1498] μηδ' ἐπιλεχθῆς
[1499] Ἀγαμεμνονίαν εἶναι μ' ἄλοχον.
[1500] φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
[1501] τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστωρ
[1502] Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
[1503] τόνδ' ἀπέτεισεν,
[1504] τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

[1505] [Χορός]: ὥς μὲν ἀναίτιος εἶ
[1506] τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
[1507] πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ
[1508] γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
[1509] βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
[1510] ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
[1511] μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
[1512] πᾶχνα κουροβόρῳ παρέξει.

Nachgesang 2

[1513] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1514] πῶς σε δακρύσω;
[1515] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἵπω;
[1516] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1517] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1518] ὦμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1519] δολίῳ μόρῳ δαμείς
[1520] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Anapäste

[1521] [Κλυταιμῆστρα]: οὐτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
[1522] τῷδε γενέσθαι.
[1523] οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
[1524] οἴκοισιν ἔθηκ';
[1525] ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν.
[1526] τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενεΐαν,
[1527] ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
[1528] μηδὲν ἐν Ἄιδου μεγαλαυχεῖτω,
[1529] ξιφοδηλήτῳ,
[1529b] θανάτῳ τείσας ἅπερ ἤρξεν.

Strophe 3

[1530] [Χορός]: ἀμηχανῷ φροντίδος στερηθεῖς
[1531] εὐπάλαμον μέριμναν
[1532] ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
[1533] δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῇ
[1534] τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
[1535] δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
[1536] πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

[1537] [Χορός]: ἰὼ γὰ γὰ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
[1538] πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
[1540] δροίτης κατέχοντα χάμειναν.
[1541] τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
[1542] ἧ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήση, κτείνασ'
[1543] ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκῦσαι

[1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
[1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
[1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
[1548] σὺν δακρύοις ἰάπτων
[1550] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapäste

[1551] [Κλυταιμῆστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
[1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
[1553] κάππεσε, κάθθανε, καὶ καταθάψομεν,
[1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
[1555] ἀλλ' Ἴφιγένειά νιν ἀσπασίως
[1556] θυγάτηρ, ὥς χρή,
[1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
[1558] πόρθμευμ' ἀχέων
[1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

[1560] [Χορός]: ὄνειδος ἤκει τόδ' ἀντ' ὀνειδους.
[1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
[1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
[1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
[1564] παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
[1565] τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
[1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἅτα.

Anapäste

[1567] [Κλυταιμῆστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
[1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
[1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
[1570] ὄρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
[1571] δύστλητά περ ὄνθ'· ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ'
[1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
[1573] τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
[1574] κτεάνων τε μέρος
[1575a] βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
[1575b] μανίας μελάθρων
[1576] ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

[1577] [Αἴγιος]: ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
[1578] φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμάρους
[1579] θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχῃ,
[1580] ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἐρινύων
[1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
[1582] χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
[1583] Ἄτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
[1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὥς τορῶς φράσαι,
[1585] αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,

[1586] ἥνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
 [1587] καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
 [1588] τλήμων θυέστης μοῖραν ἤϋρετ' ἀσφαλῆ,
 [1589] τὸ μὴ θανῶν πατρῶον αἰμάξαι πέδον,
 [1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
 [1591] Ἄτρεϋς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
 [1592] τῶμῳ, κρεουργὸν ἥμαρ εὐθύμως ἄγειν
 [1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 [1594] τὰ μὲν ποδῆρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 [1595] ἔθρυπτ', ἄνωθεν
 [1595a] [Aἴγιος:] [[Zeile Lost]]

[1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
 [1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
 [1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὀρᾷς, γένει.
 [1598] κᾶπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
 [1599] ὦμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆν ἐρῶν,
 [1600] μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
 [1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,
 [1602] οὔτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
 [1603] ἐκ τῶνδ' εἰ σοὶ πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 [1604] κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
 [1605] τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δυσασθλίῳ πατρὶ
 [1606] συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
 [1607] τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
 [1608] καὶ τοῦδε τάνδρ' ἡψάμην θυραῖος ὢν,
 [1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
 [1610] οὔτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
 [1611] ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
 [1612] [Χορός:] Αἴγιε, ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
 [1613] σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
 [1614] μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλευῆσαι φόνον·
 [1615] οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκη τὸ σὸν κάρα
 [1616] δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
 [1617] [Aἴγιος:] σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
 [1618] κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
 [1619] γνώσῃ γέρον ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
 [1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
 [1621] δεσμός δ' ἐκ γῆρας αἶ τε νήστιδες
 [1622] δύαι διδάσκουν ἐξοχώταται φρενῶν
 [1623] ἱατρομάντιες. οὐχ ὀρᾷς ὀρῶν τάδε;
 [1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.
 [1625] [Χορός:] γύναι, σὺ τοὺς ἤκοντας ἐκ μάχης μένων
 [1626] οἰκουρὸς εὐνήν ἀνδρὸς αἰσχύνων ἅμα
 [1627] ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
 [1628] [Aἴγιος:] καὶ ταῦτα τάπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
 [1629] Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
 [1630] ὁ μὲν γὰρ ἤγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
 [1631] σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
 [1632] ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῇ.
 [1633] [Χορός:] ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
 [1634] ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
 [1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.

[1636] [Αἰγισθος]: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
[1637] ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
[1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
[1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
[1640] ζεύξω βαρεῖαις οὔτι μοι σειραφόρον
[1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ
[1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.
[1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
[1644] οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ νιν γυνὴ
[1645] χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
[1646] ἔκτειν'; Ὁρέστης ἄρά που βλέπει φάος,
[1647] ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμανεῖ τύχη
[1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

[1649] [Αἰγισθος]: ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα
[1650] εἶα δὴ, φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἐκὰς τόδε.
[1651] [Χορός]: εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
[1652] [Αἰγισθος]: ἀλλὰ κάγῳ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
[1653] [Χορός]: δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.
[1654] [Κλυταιμῆστρα]: μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
[1655] ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλά, δύστηνον θέρος.
[1656] πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
[1657] στείχετ' αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε
[1658] πρὶν παθεῖν εἴξαντες ὥρα· χρῆν τάδ' ὥς ἐπράξαμεν.
[1659] εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,
[1660] δαίμονος χηλῇ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι.
[1661] ὦδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
[1662] [Αἰγισθος]: ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι
[1663] κάκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
[1664] σώφρονος γνώμης θ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.
[1665] [Χορός]: οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
[1666] [Αἰγισθος]: ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέraisιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
[1667] [Χορός]: οὐκ, ἔαν δαίμων, Ὁρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.
[1668] [Αἰγισθος]: οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
[1669] [Χορός]: πρᾶσσε, πιαίνου, μαιίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
[1670] [Αἰγισθος]: ἴσθι μοι δώσων ἅποινα τῇσδε μωρίας χάριν.
[1671] [Χορός]: κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
[1672] [Κλυταιμῆστρα]: μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
[1673] καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.